

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 431: Tóm Lại, Hễ Khởi Niệm Thì Liên Là “Phi” (Không Phải), Mà Ngay Cả Cái Ý Niệm Bám Vào “Phi” (Không Phải) Ấy Cũng Lại Là “Phi”. Kinh Nói “Tắc Phi” (Ắt Không Phải), Đúng Thật Là Như Vậy. Đây Chính Là Nghĩa Rốt Ráo Của Hai Chữ “Tắc Phi”

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 037)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【總之起念即非，並起念之非亦非。經云則非，如是如是。此「則非」之究竟了義。】

Tổng chi khởi niệm tức phi, tịnh khởi niệm chi phi diệt phi. Kinh vân tắc phi, như thị như thị. Thử “tắc phi” chi cứu cánh liễu nghĩa.

【Tóm lại, hễ khởi niệm thì liên là “phi” (không phải), mà ngay cả cái ý niệm bám vào “phi” (không phải) ấy cũng lại là “phi”. Kinh nói “tắc phi” (ắt không phải), đúng thật là như vậy. Đây chính là nghĩa rốt ráo của hai chữ “tắc phi”.】 (*)

Đoạn thứ mười và đoạn thứ mười một rất hay, vô cùng tuyệt vời, văn tự không nhiều nhưng giảng vô cùng viên mãn, vô cùng thấu triệt, vô cùng rốt ráo. Nếu không có công phu tương đương, nếu ông không phải là người từng trải, thì không thể nói ra được những lời này. Giảng cư sĩ làm thế nào mà thành tựu được? Trong toàn bộ bộ giảng nghĩa của ông, chúng ta có thể rút ra một kết luận, qua đó sẽ thấy ông thành tựu như thế nào. Ông lấy Bát Nhã làm tông chỉ giáo hóa, dùng phương pháp Bát Nhã này kết hợp với pháp môn niệm Phật. Dùng phương pháp gì của Bát Nhã? Ly danh tự tướng, ly ngôn thuyết tướng, ly tâm duyên tướng (lìa tướng danh tự, lìa tướng ngôn thuyết, lìa tướng tâm duyên), đây chính là đoạn kinh văn mà chúng ta vừa giảng gần đây. Thọ trì Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật, thọ trì như thế nào? Lìa ngôn thuyết, lìa danh tự, lìa tâm duyên, đó chính là thọ trì Kim Cang Bát Nhã. Ba tướng này vừa lìa khỏi,

vạn vật trong thân tâm thể giới đều buông xả, thực sự khôi phục lại tâm thanh tịnh, nhất tâm chuyên niệm A Di Đà Phật; tất cả đều buông xả, nhất tâm chuyên niệm, như vậy sẽ nhận được sự gia trì uy thần bốn nguyện của Phật A Di Đà, sức mạnh đó vô cùng to lớn. Cho nên trí huệ của ông mở mang, ông nhìn thấu triệt từng ly từng tí nghĩa lý của kinh Đại Thừa một cách tường tận, viên mãn và rõ ràng đến thế. Ông đắc lực chính là nhờ từ chỗ này.

Ông dùng thời gian bốn mươi năm, chúng ta ngày nay muốn học, có phải cũng cần bốn mươi năm không? Thế thì quá ngốc rồi, chúng ta ngày nay tu học thì không cần tốn chừng ấy thời gian đâu! Tôi đưa ra một ví dụ cho đại chúng, quý vị sẽ hiểu ngay. Hiện nay phương tiện giao thông phát triển nhất là máy bay, máy bay từ lúc mới phát minh đến nay đã ngót nghét gần một trăm năm rồi. Bây giờ bảo quý vị đi chế tạo một chiếc máy bay, có phải quý vị sẽ chế tạo chiếc máy bay nguyên thủy nhất của một trăm năm trước không? Có phải là chế tạo chiếc đó không? Nếu quý vị có năng lực, có tài phú, chúng ta cùng mở một nhà máy chế tạo máy bay, chúng ta sản xuất máy bay, quý vị có sản xuất chiếc máy bay cánh quạt của một trăm năm trước không? Có chế tạo cái đó không? Quý vị sẽ không làm thế! Chắc chắn quý vị sẽ chế tạo bằng công nghệ tiên tiến nhất hiện nay. Đó là sự tích lũy cho đến ngày nay, chúng ta ngày nay thừa hưởng thành quả của họ, chứ không lấy lại những cái trước đây của họ. Nói cách khác, Giang Vị Nông cư sĩ mất bốn mươi năm để đạt đến cảnh giới này, chúng ta chỉ cần bốn năm là đạt được, đó mới là chính xác, mới là điều nên làm. Chư vị phải luôn ghi nhớ, sự thành tựu của chúng ta là phải đứng trên vai, vượt lên trên đỉnh đầu của người khác mà tiến bước, đó mới gọi là thành tựu, leo đèo theo đuôi ở phía sau thì mãi mãi chẳng thể nào thành tựu được. Quý vị xem khẩu khí của Thiền Tông lớn biết bao, không nói là vượt qua đỉnh đầu của người khác, mà là vượt qua cả đỉnh đầu của Phật Tỳ Lô Giá Na, đó mới là thành tựu thực sự; còn nói đi theo hầu là lời nói khách sáo mà thôi! Đi theo sau người khác thì mãi mãi không thể vượt trội hơn người. Người đi sau làm thế nào để vượt trội hơn người đi trước? Vượt lên trên đỉnh đầu của người đi trước mà tiến bước, đó mới là sự vượt trội. Sự phát triển của khoa học kỹ thuật là như thế, sự tiến bộ của Phật pháp cũng là như vậy. Chúng ta là người mới học, thì học theo khuôn phép của người ta, học theo phương pháp của người ta, rồi tiến thêm một bước để siêu việt (vượt qua) người ta. Không thể vượt qua họ, thì bàn gì đến chuyện thành tựu! Bản thân còn chưa thể thành tựu, huống hồ là độ chúng sinh. Do đó, thành tựu nhất định phải là vượt qua người đi trước, quý vị mới được coi

là thực sự thành tựu. Nếu quý vị ôm giữ cái tâm này: Ta nhất định phải vượt qua cổ nhân, vượt qua chư Phật Bồ Tát, thế là quý vị cống cao ngã mạn, quý vị chắc chắn không thể vượt qua, chắc chắn sẽ đọa lạc. Làm thế nào mới có thể vượt qua? Tâm hành xứ diệt, ngôn ngữ đạo đoạn (chỗ tâm hành diệt, đường ngôn ngữ dứt), thì liền siêu việt. Phải hạ công phu chân thật! Những gì được giảng trong đoạn này, đều là những cương lĩnh, nguyên lý nguyên tắc quan trọng trong sự tu hành.

Chú thích:

(*) Chỗ này diễn giải thoát ý một chút sẽ dịch là:

【Tóm lại, hễ dấy niệm thì liền sai trật, mà ngay cả cái ý niệm chấp vào sự ‘sai trật’ đó cũng phải buông bỏ nốt. Kinh nói “tắc phi” (ắt không phải), đúng thật là như vậy. Đây chính là nghĩa rất ráo của hai chữ “tắc phi”.】